

29. Pünkösd vasárnapja.AZ ELSŐ PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓ.

Acta 2,36

Acta 2,14-36

Istentiszteletünkön már elhangzott egy prédikáció, mégpedig az első pünkösd-i prédikáció, ahogyan tetszett a Szentlélek Istennek számunkra feljegyeztetni a "szeretett orvossal", Lukács evangélistával. Nem tudom, nem jobb lenne-e minden magyarázat helyett még egyszer, vagy akár kétszer-háromszor csendben végighallgatni ezt az első pünkösd-i prédikációt. Mert olyan egyszerű. Nem szorul magyarázatra. És olyan nagyszerű. Általa megszületik az Anyaszentegyház. Ahogyan az egykori hajduböszörményi lelkész írta 376. énekünkben:

"...az nap, melyen előálltak
és a népeknek prédikáltak:
Anyaszentegyházat fundáltak."

Mert el ne feledjük, hogy nem a szél és nem a tűz alapította a keresztyén Anyaszentegyházat, hanem az Íge. A hatalommal és barátsággal, a Szentlélekkel és emberséggel mondott prédikáció által alapította azt a Szentháromság egy örök igaz Isten. Mert ahol az Íge és a Szentlélek együtt munkálkodhat, ott gyülekezetet fundáló, gyülekezetet megtartó erővé lesz. Ott kősziklára épül Isten egyháza, és ömölhet az eőssé, jöhet az árvíz, fújhatnak a szelek, beleütözhetnek abba a házba, de nem dől össze, mert kősziklára építettett. Ezért énekeljük mi oly gyakran istentiszteletünkön az ősi, szép pünkösd-i éneket prédikáció előtt: "Te szent-ségnek új világa, Igédnek vezérlj útjára!" Most is alig halkult még el ajkunkon az ének. De maradjon ott szívünkben és így figyel-

jünk az első pünkösd-i prédikáció néhány - mindig - időszerű üzenetére.

1. Nemet mondó bizonyágtétel.

Amikor Péter apostol előáll a tizeneggyel és Szent Lélekkel telve felemeli szavát, amikor megszólítja a hallgatóságát, első szava nem. "Nem részegek ezek, amint ti állítjátok..." Azaz, nem úgy van, ahogyan ti állítjátok. Nem jól magyarázzátok az eseményeket. Egyszerűen szólva: nincs igazatok.

Nemet mond itt is, mint nagycsütörtök éjszakáján. De ez mennyire más nem. Ez nem a tagadás, a gyávaság, az önmaga-féltés nemje, hanem ez a Szentlelket nyert ember, a Szentlelket nyert gyülekezet nemje. Ha nem értetek félre és ha nem táplálok vele felekezeti gögöt, akkor ezt mondom: az első pünkösd-i prédikáció "protestáns bizonyágtétel".

Mert jól jegyezzük meg, hogy az igehirdetésnek, mielőtt építene, mindig rombolnia kell. Gondoljunk csak a Jeremiásnak adott parancsra: "Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, írts, pusztíts, rombolj és plántálj!" /Jer 1,10/ Tehát először: gyomlálj, írts, pusztíts, rombolj, - és csak azután építs és plántálj. Ebben az értelemben tanít Pál apostol is: "Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmessédjék a Krisztusnak." /2 Kor 10,4-5/

Péter apostol is így mond nemet. Lerontja vele az okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett. Nyugodtan és tényszerűen mond nemet. Jól értsük meg, hogy ahol nem hangzik ez a pünkösd-i nem, ahol meghagyják az embereket

okoskodásokban; nem egyszer bibliátlan, a reformátori hitnek és tanításnak ellenszegülő okoskodásokban, vélekedésükben, ott fővényre építenek. Édes atyámfiai, amelyik igehírdető - kenyérféltésből, vagy népszerűség-féltésből - nem mer nemet mondani a gyülekezetben elbűrjázó sokféle emberi vélekedésre, annak az igenje sem sokat ér.

Vizsgálj meg azért szívednek, elmédnek gondolatát pl. a feltámadás és a Szentlélek kérdésében. Vajjon megegyezik-e az a Biblia tanításával? Ha nem, halljad az Igét: nem úgy van, ahogyan te állítod, vagy ahogyanati állítjátok!

2. Igent mondó bizonyoságtétel.

Nem marad meg az ellenkező gondolkodás lerontásánál, hanem az újat, az Istentől kijelentett és megpecsételt evangéliumot hirdeti: épít és plántál. Igent mond mindarra, ami történt. /"Hannem ez az..."

a/ Írásra alapozott bizonyoságtétel. Nemcsak, hogy három ószövetségi idézet van benne, mintegy betét, hanem írásmagyarázó beszéd, amely eschatologiai textusról szól és annak beteljesedését hirdeti. Ismét, (ha nem értetek félre és nem táplálok vele felekezeti gögöt), azt mondom: "reformátori bizonyoságtétel." Benne együtt munkálkodik az Ige és a Szentlélek. Mert ahol Szentlélek van Ige nélkül, ott rajongás jár a nyomában. Ahol pedig Ige van Szentlélek nélkül, ott ortodoxia, dogmatizmus, megmerevedés jár a nyomában. Ahol azonban az Ige és a Szentlélek együtt munkálkodik, ott élő gyülekezet támad. Ott a kövekből fiak, a Saulokból Pálok lesznek.

b/ A Szentháromság Istenre mutató bizonyoságtétel. Az Atyáról úgy szól, mint Aki elrejtve, de mindvégig mögötte van az üdvtörténeti eseményeknek. /22,23,24,30,32,33,36. versek/ A Fiúnak cselekedeteiről, csodatételeiről, haláláról, feltámadásáról,

mennybemeneteléről, Ur voltáról, a Kyrios Krisztusról szól. A Szentlélekről szólva elég a 33. versre utalni: Az Atyától megnyerte a Fiu és kitöltötte...

c/ Emberközelben hangzó bizonyágtétel. A Jézus Krisztus szenvedése mögött ott van Isten elvégezett tanácsa, de ezzel együtt hangzik az emberi oldal is: "megragadván, gonosz kezeitekkel keresztre feszítve megölétek." Tehát itt a hallgatók nem ülnek páholyban, ahonnan nyugodtan megbírálhatják, hogy jól beszél, vagy nem jól beszél. Itt nem is érdektelen nézők, vagy statiszták, hanem főszereplőkké lesznek azáltal, hogy megszólítottakká lesznek, felelőssé tétetnek.

Hiszem, hogy új reformáció akkor kezdődik közöttünk, ha a ma emberének így tudjuk hirdetni az evangéliumot. Ha istentiszteleteinken nem páholyban ülnek a hallgatók, hanem megszólítottak, felelősségre vonatnak.

Úgy hangzik a pünkösdi prédikáció, amint Nátán hirdette az élő Isten szavát Dávidnak. Az egész Szentírás egyik legmegkapóbb lelkigondozó beszélgetése ez. /2 Sámuel 12,1-14 verseit elmondom./ "Te vagy az az ember!" Az újszövetségi gyülekezetben a Szentlélek által mindig úgy szól Isten Ígéje, hogy személyünkben megszólít, felelősségre von: "Te vagy az az ember!"

Befejezem.

Ennek az első pünkösdi prédikációnak a nyomában megjelenik a keresztyén gyülekezet, a kikívottak közössége, a Krisztus teste. Mégpedig azokból, "akik szívükben megkeseredtek", akikben bűnbánat támadt. Tehát az nem egy lelkesítő beszéd volt, hanem szíveket megkeserítő. Az Anyaszentegyház nem lelkesedésre épült. Isten legyen irgalmas nékem, és minden szolgájának, ha bármikor is "szép, lelkesítő beszédeket" mondottunk! Adja nekünk Szentlelkét, hogy szívünkben megkeseredjünk! Ámen.